

Τὸ Γαλαξειδί

Διεύθυνσις
ΙΩ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΑΡΑΪ-ΣΚΟΥ 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ. 423.528

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΤΑΙΩΝ

Εκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν-Ἔτος 20ὸν-28 8]ΒΡΙΟΥ 1966-Ἀρ.Φύλ.215

Γαλαξειδιώτεια Σύντα

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΙΔΕΑΙ - ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΕΦΤΑΝ ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ: Μὲ τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ μᾶς ἀποχαιρέτησαν τὰ χελιδόνια καὶ ὅσοι παραθέριζαν στὴν Πολιτεία μας ἀρχισαν νὰ φεύγουν. Καὶ ὁ καιρὸς μᾶς εἰδοποίησε γιὰ τὴν ἐπικείμενη ἀλλαγὴ. Ἀλλὰ καὶ τὰ μελαγχολικὰ κυκλάμινα καὶ τὰ πράσινα φύλλα ποὺ ἀρχισαν νὰ στρώνουν τὸ χώρο γύρω στὰ δέντρα καὶ ἡ μουγκαμάρα τοῦ τζιτζικα, ὅλα ζωντανὰ προμηνύματα τοῦ ἐπερχόμενου χειμῶνα, ὑποσημειώνουν τὴν ἐπανάληψιν τοῦ γνωστοῦ ἐποχιακοῦ σταθμοῦ στὴν ἀδυσώπητη, ἀλλοίμονο, πορεία τοῦ χρόνου ποὺ μαζεῦει τὸ κουβάρι τῆς ζωῆς μας. Ἄλλο ἓνα καλοκαίρι, ἄλλο ἓνα φθινόπωρο, ἄλλος ἓνας χειμῶνας...

ΚΑΙ ΟΜΩΣ: Στὸ πείσμα τοῦ χρόνου οἱ νοσταλγοὶ Γαλαξειδιῶτες δὲν ρίχνουν τὰ ἄρματα καὶ ξαναγυρίζουν. Ἐστὼ τὸν Ὀκτώβριον, ἔστὼ τὸν Νοέμβριον, ἀλλὰ καὶ τὸ Δεκέμβριον οἱ ἐρασταὶ τοῦ Γαλαξειδιοῦ δὲν λείπουν. Ἄλλως τε τὸ τζάκι, οἱ παρεοῦλες, τὸ ψάρεμα, ἡ χρυσὴ συντροφιά μετὰ τὸν γλυκομίλητο λυκαίερχον καὶ τὸν φιλοσοφημένο κουμπάρο μου καὶ οἱ γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ καινούργιου Χρόνου δὲν παύουν νὰ μαγνητίζουν. Καὶ ἓνα ρεβεγιὸν στὸ καφενεῖο «Θεμιστοκλῆς» μετὰ προετοιμασίαν τοῦ εὐγενέστατου ζευγαριοῦ Καμβύση ἀξίζει πολὺ περισσότερον ἀπ' τὰ καθιερωμένα τυπικὰ τῆς Πρωτεύουσας. Τὸ περυσινὸ μᾶζι ἔμεινε ἀλησμόνητον καὶ πολὺ θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπαναληφθῇ ἐφετὸς...

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ: Νὰ μὴ λέξι παρεξηγημένη. Ἀλλοτε στὰ παλὰ χρόνια, ποὺ ἡ σύνταξι ἐσήμαινε βαθεῖα γεροντοματὰ ἢ ζωὴ τοῦ συνταξιούχου ἔμοιαζε μετὰ ἀναπαντήριον—τεμπελχανιὸν καὶ τέλος. Τώρα μάλιστα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ πάρῃ σύνταξιν καὶ νεώτερος, τὰ πράγματα ἄλλαξαν. Αὐτὸς ποὺ μπορεῖ νὰ νοιώθῃ τὴ ζωὴ δὲν τρομάζει πιά ἀπ' τὴ λέξιν καὶ οὔτε νοιώθει, ὅπως φοβοῦνται μερικοὶ κανένα κενό. Αὐτὰ εἶναι γιὰ τοὺς δειλοὺς.

Κενὰ στὴ καρδιά καὶ στὸ μυαλὸ δὲν ὑπάρχουν. Τώρα ἡ σύνταξι δὲν εἶναι τέλος, ἀλλὰ ἀρχὴ καινούργιας ζωῆς, εἶναι τραγουδι καὶ δίνει φτερά. Καὶ μ' αὐτὰ ὁ συνταξιούχος πετάει καὶ ἐλευθερώνεται ἀπ' τὰ δηλητηριώδη καυσάερια τῆς ἔννοιας, τῆς εὐθύνης καὶ τῆς πίκρας τῆς δουλειᾶς. Καὶ ἐστὶ σὲ λίγο ὁ συνταξιούχος παύει νὰ εἶναι σκλάβος τῆς ζωῆς καὶ γίνεται ἀληθινὸς ἀφέντης καὶ ἄρχοντας καὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του. Καὶ ἂν ἔλειπε ἀπ' τὴ μέση ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ καὶ ἡ κρεβατομουμουρά γιὰ μερικοὺς ἢ ζωὴ τοῦ συνταξιούχου θάταν παράδεισος...

ΤΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ: Ὁ Χειμῶνας φτάνει καὶ στὸ προσκλητήριο τῆς ζωῆς, τοῦ τραγουδιοῦ καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ταβερνούλας, ἓνας—ἓνας ἀπ' τὴ γνωστὴ παρέα τῶν συμπολιτῶν νικητῶν τοῦ χρόνου, δίνει τὸ παρὼν. Καὶ ἡ ταβερνούλα τῆς ὁδοῦ Χανίων καὶ τῶν 7 ἀδερφῶν τῆς ὁδοῦ Κεφαλληνίας ξαναβλέπει τὴ παρέαν. Φέτος ὅμως ὑπάρχει μὴ νότα πόνου. Εἶναι ἡ ἀπουσία ἐνὸς καλοῦ φίλου ποὺ ποτὲ δὲν ἔλειπε καὶ χάριζε σὲ ἄλλους τοὺς ἄλλους χαρὰ καὶ μνήμη. Καὶ στὴ συνεστίαισιν κάθε Παρασκευῆς ἡ γλυκεῖα μορφή τοῦ εὐγενικοῦ μας φίλου Λιάκου Γουργουρή θὰ μᾶς λείπει πάντα.....

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ—ΛΥΚΕΙΟ: Ὅσοτερον ἀπὸ τρίμηνη διακοπὴ ἢ νεολαία, οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες, ξαναγύρισαν στὰ θρανία τους. Εἶναι ὅλα παιδιὰ ἄξια καὶ ἔχουν δώσει μετὰ τὴς ἐπιδόσεις τους δειγνύματα πνευματικῆς ἱκανότητος καὶ ἡθους. Αὐτὸ τὸ ἔχει διαπιστώσει ἀπ' τὴς συνεχῆς ἐπαφῆς μου μετὰ τὸ Γυμνάσιον. Καὶ τὸ χειρόγραφο περιοδικὸ τους ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν χειροπιαστή.—Καὶ στὴν εὐχάριστη αὐτὴ διαπίστωσιν ἔχουν συντελέσει κατὰ τὸ περισσότερον ποσοστὸ ὁ Γυμνασιάρχης—Λυκαίερχος, οἱ καθηγητὲς καὶ αἱ καθηγήτριες, ὅλοι ὑπεράξιοι.—Τώρα ξαναρχίζει ἡ ὁμορφι, ἡ ἔθνικη, ἡ κοινωνικὴ προσπάθεια. Καὶ ἡ πνευματικὴ συνεργασία καθηγητῶν—μαθητῶν ἐπαναλαμβάνεται. Οἱ πρῶτοι προσφέρουν τὸ νέκταρ τῆς γνώσεως, καὶ οἱ δεύτεροι τὸ ρουφοῦνε. Καὶ ἔστω ἀπ' τὴν ὑψηλὴν αὐτὴ συναλλαγὴν σφουρηλατεῖται ἡ καινούργια Γαλαξειδιώτικη Γενιά μας καὶ στήνεται ὁ βωμὸς τοῦ πνεύματος, τῆς ἀνθρωπιάς καὶ τῆς θείας ὁμορφιάς....

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ: Στὴν Εὐρώπην καὶ ἰδίως στὸ Παρίσι κυκλοφοροῦν ἀπὸ μὴ μᾶζιν ὕλη, σὰν ἔβενος, σὲ μέγεθος γροθιάς, τεφροδοχεῖα ἢ δυὸ βιβλία, καὶ στὴν ἄκρην τρεῖς μαϊμούδες. Ἡ μία ἔχει βάλει τὰ χέρια τῆς στὰ μάτια τῆς, ἡ ἄλλη στὰ αὐτιά τῆς καὶ ἡ τρίτη μαῖμου στὸ στόμα τῆς.

Καὶ οἱ τρεῖς αὐτὲς κινήσεις σημαίνουν ἰσαρίθμους λέξεις: Ἄκου, Βλέπε, Σῶπα.—Καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ ἐκφράζουν τὴ σοφίαν τῶν βιβλίων καὶ μαρτυροῦν τὸ μυστικὸν τῆς εὐτυχίας τῆς ζωῆς. Ἐπῆρα καὶ ἐγὼ αὐτὲς τρεῖς σοφὲς μαϊμούδες καθισμένες ὁμοῦφα—ὁμοῦφα πάνω σὲ τεφροδοχεῖο γιὰ νὰ τις ἔχω στὸ Γαλαξειδί—σὰν συμπλήρωμα τῆς ἀερογέφυρας, τοῦ σκίτσου μου στὸ προηγούμενον φύλλον μας. Ἀερογέφυρα λοιπὸν καὶ ἄκου, βλέπε, σῶπα, ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 5ην

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ μυθιστόρημα τῆς Κωστούλας Μητροπούλου «Ο ΕΝΟΧΟΣ» πρόκειται νὰ μεταφραστῇ εἰς τὰ Γαλλικά. Ἡδὴ ἡ συγγραφεὺς ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ Παρίσι ὅπου εἶχε μεταβεῖ διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα τῆς μεταφράσεως τοῦ βιβλίου τῆς μετὰ τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον AABIN ΜΙΣΗΛ. Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ταξιδιοῦ τῆς εἰς τὸ Παρίσι, ἡ Κωστούλα Μητροπούλου προσεκλήθη καὶ ἔδωσε ραδιοφωνικὴν συνέντευξιν, ἡ ὁποία μετεδόθη ἀπὸ τὸν σταθμὸν Παρισίων τὴν Τετάρτην 19 Ὀκτωβρίου εἰς τὰ βραχέα κύματα, τὴν 2,15 μ.μ.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὴν Βουλγαρίαν μετεφράσθησαν διηγήματά τῆς εἰς μίαν ἐπιλογὴν ἀπὸ τὴς συλλογῆς τῆς «Πρόσωπα καὶ φηγοῦρες» καὶ «Πολιτεία χωρὶς ἥρωες». Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ Παρίσι παρηκολούθησε τὴν θεατρικὴν κίνησιν καὶ ἡτοίμασε σχετικὴν ἐπισκόπησιν ἡ ὁποία θὰ δημοσιευθῇ εἰς Ἀθηναϊκὰς Ἐφημερίδας.

ΑΠΟΨΕΙΣ

(καὶ γεγονότα)

ΛΟΓΩ ΑΠΟΥΣΙΑΣ τοῦ Προέδρου μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὸ «Γαλαξειδί» δὲν ἐξεδόθη τὸν παρελθόντα μήνα. Τὸ σημερινὸν φύλλον μας καλεῖται καὶ τοὺς δύο μῆνας, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον. Ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας συγγνώμην διὰ τὴν καθυστέρησιν. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀπευθύνομεν προσκλητήριον συνεργασίας πρὸς τοὺς νεωτέρους συμπολίτας, διὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται κενὰ εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἐφημερίδος μας ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς ὅλους μας.—

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΒΟΥ δὲν λειτουργεῖ. Ὁ Σύνδεσμος ἔπραξε τὸ καθήκον του καταβαλὼν τὴν δαπάνην τῆς ἐγκαταστάσεως φώτων εἰς τὴν πρόσοφιν τοῦ Κάβου. Δυστυχῶς ὅμως τὰ φῶτα παραμένουν σβ-

στά. Πταίει ἡ Κοινότης; Πταίει ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ; Εἶναι κρίμα πάντως διὰ μίαν μικρὰν δαπάνην χορηγήσεως ρεύματος νὰ μὴ λειτουργοῦν τὰ φῶτα αὐτὰ ποὺ θὰ ἐφώτιζαν τὴν διτρίναν τῆς πόλεώς μας; Ἄς κινήθουν οἱ ἀρμόδιοι!—

ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΛΟΓΟΝ, δηλαδὴ διὰ τὴν δαπάνην ρεύματος, ἐματαιώθη, ἐλπίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου ἡλεκτροφωτιστικῆς παραλιακῆς περιοχῆς τοῦ Χηρόλακα, διὰ τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁποίου (ὑπόγεια καλώδια, στύλοι κλπ.) προσφέρθησαν καὶ ὁ Σύνδεσμος καὶ οἱ Ἀδελφοὶ Πέτρου Λεβαντή. Δὲν νομίζομεν οἱ τοπικοὶ ἀρμόδιοι ὅτι ὀφείλουν προθύμως νὰ δέχωνται καὶ ἀξιοποιοῦν τοιαύτας πατριωτικὰς προσφοράς;

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΩΜΕΘΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ τῶν ἀρμοδίων τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν ἐκ Γαλαξειδιοῦ δι' ἐξαπατήσεως καὶ χάρις εἰς τὴν ἀφέλειαν τῆς τότε Κοινοτικῆς Ἀρχῆς ἀφαιρεθεῖσάν πρὸ τετραετίας ἀρχαιοτήτων, λόγῳ δὴθεν καθαρισμοῦ, κατὰ τὰς ρητὰς πραραπιστικὰς διαβεβαιώσεως τῶν ἀρχόντων Κυρίων Κωνσταντίνου καὶ Θρεψιάδη.— Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐπεκαλέσθημεν καὶ ὡς Σύνδεσμος καὶ ὡς πολυπληθὴς Γαλαξειδιώτικὴ ἐν Πειραιεὶ Παροικία τὸ ἐνδ:αφέρον τοῦ Πειραιώτου ἀρμόδιου ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας κ. Σαββοπούλου. Δυστυχῶς μέχρι σήμερον οὐδὲν ἐγένετο. Ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν διὰ πολλοστήν φορὰν καὶ ἀναμένομεν πάντοτε μίαν ἀπάντησιν ἀπὸ τῶν κ. Σαβδόπουλου. Ἐν τῷ μεταξύ φρονούμεν ὅτι καὶ ἡ Κοινοτικὴ μας Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ κινήσῃ ἀμέσως καὶ νὰ ἐνεργήσῃ δικαστικῶς.—

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΟΜΩΝ καὶ τῶν ἀποκαλυπτηρῶν τῆς προτομῆς Μάμα, πρέπει νὰ κανονισθῇ τὸ ταχύτερον ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς μόνης ἀρμοδίας.—Φρονούμεν ὅτι ἡ συνέχισις τῆς ὑπᾶν ξωὺς λευκῆς ἐκ παντοῦ καλύπτρας ἐπὶ τῆς προτομῆς Μάμα, ἀρχίζει νὰ γίνεται ἀντιαισθητικὴ.— Πάντως ὁ δ:ακανονισμὸς τοῦ θέματος ἀπαιτεῖ προσοχὴν πρὸς ἀποφυγὴν παραπτώων καὶ παρεξηγήσεων. Διότι καὶ ἐπὶ τῆς προτομῆς τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονος ἀλτροῦιστοῦ καὶ Γαλαξειδιολάτρου ἀειμνήστου Εὐθυμίου Βλάμη καὶ ἡ τίμησις τοῦ μεγάλου δωρητοῦ εὐγενοῦς τέκνου τῆς πατρίδος μας Ν. Μάμα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ εὐεργέτου τῶν συνταξιούχων μας τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀειμνήστου Ζωχίου πρέπει νὰ διαφυλαχθῶν. Καὶ ὁ ἐπιτυχὴς χειρισμὸς τοῦ ὅλου θέματος ἀνήκει εἰς τὴν εὐστροφίαν κυρίως τοῦ Κοινοτάρχου.—

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΚΑΜΕΝΟΥ—ΑΓΑΝΑ, θὰ εἶναι ἐτοίμη κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐπομένου μηνὸς Νοεμβρίου ὅποτε θὰ δημοσιευθῶν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀειμνήστων.—

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 5ην

Εἶναι Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου ὥρα 10.35 πρωινή. Σὲ μὴ διακοπὴ τοῦ γυρίσματος ἡ πρωταγωνίστρια Μὲς Κάντι Μπέργκεν ξεφεύγει ἀπὸ τὸν κλοιὸν τοῦ γυρίσματος καὶ τῶν φωτορεπόρτερς τοῦ ξένου καὶ Ἑλληνικοῦ τύπου καὶ τρέχει νὰ ξεκουρασθῇ στὸ Μπαρ τοῦ Στουίντιο συνοδευομένη ἀπὸ τὴν ξεναγὸν τῆς. Τὴν πλησιάζω καὶ ἀφοῦ τῆς εὐχομαι τὸ «Καλὸς ἦλθεν» ὑποβάλλω θερμὴν παράκλησιν γιὰ ἓνα αὐτόγραφόν τῆς, χάριν τοῦ Γαλαξειδιοῦ. Ἡ Μὲς Κάντι μετὰ τὴν διακρίνουσα αὐτὴν εὐγένειαν, καὶ τὸ οὐράνιον ἔκτενον χαμόγελόν τῆς, πέρνει τὸ χαρτί καὶ τὸ στολὸν μᾶς ἀπὸ τὰ χέρια, σκέπτεται γιὰ λίγο καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ στὴν ἀμερικανικὴ γλῶσσα:

ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
«Σὰς Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὑπομονὴν σας καὶ τὴν καλωσύνην σας. Μοῦ χάρισατε μίαν ζωηρὰν ἀνάμνησιν, καὶ ἐλπίζω νὰ ξανάλθω στὸν ὁμορφὸ τόπον σας».—

KANTI ΜΠΕΡΓΚΕΝ
Γαλαξειδί 12.9.1966

Ἐπειτα μᾶς τὸ ἐπιστρέφει χαμογελώντας, τῆς ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας γιὰ τὰ καλὰ τῆς λόγια πρὸς τὴν Πατρίδα μας ὡς καὶ γιὰ τὴν προθυμίαν τῆς, τῆς σφίγγομεν θερμὰ τὸ χεῖρ καὶ τὴν ἀφίνομεν νὰ ξεκουρασθῇ.

Ἡ Δὲς Κάντι στὴν φωτογραφία.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Η. ΚΑΜΒΥΤΣΗΣ

Μ Ν Η Ε Σ

Τού έκλεκτου συνεργάτου μας
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΩΜΑ, δικηγόρου

Κάποιος που ξέπεσε, άπογευ-
ματάκι του φρεϊνου καλοκαιρι-
ού, σέ μέρη δεμένα με τὰ παιδι-
κά μας χρόνια, πάνω κατά τόν
Κούκουνα, στην περιοχή του Πα-
ληού Δημοτικού Σχολείου, έλεγε
πώς σίγουρα τὰ σημερινά παιδιά
του Γαλαξειδιού θά βλέπουν, χω-
ρίς συμπάθεια αν δεν βλέπουν
και με αντίπαθεια, τὸ μουντὸ δγ-
κο του πελώριου Τάφ, που σχη-
ματίζει στὰ ριζὰ του γρανιτένιου
λοφίσκου, τὸ βουδὸ τώρα κτίριο
του παληοῦ σχολείου, στὰ χάλια
δπου βρίσκεται σήμερα. Καί εἶ-
χε δίκην!...

“Ομως, θάπρεπε νὰ τοὺς ποὖν
ὅτι τὸ ἄφρονο μεγακίριο, που ἄρ-
γοπεθαίνει τώρα, βυθισμένο στὴ
σιωπὴ καὶ τὴ ρέμβη του, ἦταν μιὰ
φορὰ κυψέλη, που βούιζε ἀπ’ τὰ
πυκνὰ μελίσσια τῶν γονιῶν καὶ
τῶν πάππων τοὺς — παιδιῶν τῆς
παλιῆς ἐποχῆς — ὅταν ἡ πατρί-
δα ἀριθμοῦσε χιλιάδες μόνιμους
κατοίκους.

“Οτι τὸ 4τάξιο δημοτικὸ σχο-
λεῖο με τὶς πελώριες πόρτες καὶ
τὶς πελώριες τάξεις του, τὴν πρῶ-
τὴν κατὰ τὸ δορὰ με τὴν μεγάλη
ἡμικυκλικὴ πέτρινη σκάλα, τὴ
δεύτερη, συνέχεια, πρὸς τὰ πάνω
καὶ τὴν τρίτη καὶ τετάρτη στὰ
πλάγια του, εἶναι χτισμένο ἐδῶ
κι’ ἕνα αἰῶνα, ὅπως τὸ λένε, ἄλ-
λωστε, οἱ ἄπειρες μισοδυμένες
μνημονεύσεις ὀνομάτων καὶ χρο-
νολογίων στοὺς ἐξωτερικοὺς του
τοιχοὺς, καὶ φανερά μεταγενέστε-
ρες, δυό, που σώζονται καθαρές:
«Εὐ Παπαδόγιαννος 1881» «Πέτ.
Π. & Πετραντζῆς 1881» στὴν
ἀνατολικὴ πλευρὰ του. “Οτι τέ-
λος, μαζὺ με τὸ αὐστηρὸ ἀλλὰ
προσάγαρο «Παρθενάγειον», τὸ
ἄλλο ἐπίσης πελώριο κτίριο, που
«Ἰδρύθη ἐν ἔτει 1880» (Τότε
που καὶ ἡ σημερινὴ Ἀθῆνα εἶχε
40.000 κατοίκους) «Ἐπὶ Δημάρ-
χου Νικολάου Α. Λουκέρη», ὅ-
πως μᾶς πληροφοροῦν ἡ μαρμάρι-
νη πλάκα, που βρίσκεται ἐντειχι-
σμένη στὴν μετώπῃ του, τὰ δυὸ
αὐτὰ κτίρια ἀποτελοῦν βασικὰ
φυσιογνωμικὰ στοιχεῖα τοῦ τό-
που — μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ
του, που δικαιούται περισσότερο
στοργῆς καὶ ὁπωσδήποτε, λιγώ-
τερης θαναυσότητος στὴ μεταχεί-
ρισή τους ἀπὸ μᾶς τοὺς συγχρό-
νους. Καὶ μιλάμε, κατὰ κύριο
λόγο, γιὰ τὸ παλὸν δημοτικὸ, που
ὡς φαίνεται ἡ μοῖρα του σφραγί-
στηκε γιὰ πάντα... Γιατί, βλέπε-
τε, ἔχουν καὶ τὰ παλὰ κτίρια
ψυχὴ! Ἀς μὴ μιλάνε...
**

Γιὰ νὰ γυρίσουμε, λοιπόν, στὸ
παλὸν δημοτικὸ, — ἀπὸ κει μέσα
ξεπετάχτηκαν, με δυνατό γιὰ
τὴν ἐποχὴ τοὺς, ἐφόδια, οἱ πα-
ληοὶ γαλαξειδιῶτες, που, παιδιά
τότε, σκύδαν κουρεμένα με τὴν
φιλή, στὰ πολυθέσια, θρανία,
γιὰ νὰ μὴν ἀρπάξουν καμμιὰ
τσουχτερὴ στὸ σῆμα, ἢ στ’ αὐ-
τιά με τὴ βέργα ἀπὸ ἀγρολιά
τοῦ ἀμελικτου μάρμπ’ Ἀναγνώ-
στη Κοκκόρη, τοῦ «Παιδονόμου»
τοῦ σχολείου, που, σωστὸς κέρβε-
ρος, πηγαίνοντο στὶς τάξεις
οὐδέποτε, κι’ ἀνάλαφρος, με τὸ
τριανταφυλλένιο του πρόσωπο, τὸ
μικρὸ, κάτασπρο, μουστάκι, στριμ-
μένο πρὸς τὰ πάνω καὶ με τσα-
ρούχια δταν εἶχε στέγγη καὶ ἦταν
στὰ κέφια του, κεραυνοβολώντας
τοὺς πάντας με τὸ περιώνυμο:
«μελετέστε, ντές!...».

Καὶ μέσα στὸ σχολεῖο αὐτὸ,
ἀφοσιωμένοι στὸ ἔργο τοὺς, με
πίστη καὶ αὐστηρότητα, ἀλλὰ καὶ
με στοργὴ καὶ με καλωσύνη, δι-

δαξαν τὰ πρῶτα γράμματα στοὺς
περισσότερους ἀπ’ τοὺς ἐπιζών-
τες σήμερα δασκάλους σὰν τὸν Εὐ-
στάθιο Γεροσιδέρη — Ντάρρα,
τὸν Ἰωάννη Πολίτη, τὸ γενάρχη
τῆς δημοτικῆς μας ἐκπαίδευσης
Χρήστο Παπαϊωάννου, που καὶ
ἄλλοτε μνημονεύτηκαν ἀπ’ αὐτὲς
τὶς στήλες, κι’ ἕναν ἀκόμα, ξεχα-
σμένον αὐτὸν καὶ λησμονημένο,
περίεργα, τὸ λεβέντη Λουκά Σού-
φρα ἀπ’ τὸ Καστρί, ὅπως λέγαν
τότε τοὺς Δελφούς, που ἔπεσε
στὴ μάχη τοῦ Σόροβιτς (Ἀμυν-
ταίου σήμερα) τὸ 1912, ἐφ. ἀν-
θυπολοχαγὸς - διμοιρίτης, μαζὺ
μ’ ἕναν ἐκλεκτὸ γαλαξειδιῶτὴ τὸ
φιλόλογο Ἰωάννη Παπαδημητρί-
ου, σχολάρχῃ Σοφάδων, που ἔ-
πεσε στὴν ἴδια μάχη, ὑπηρετών-
τας σὰν ἄπλως στρατιώτης...

Κι’ εἶχαν οἱ παλαιοὶ αὐτοὶ δα-
σκάλοι «Φωκεῖς» ὅλοι, καθένος
τὴ δική του, ξεχωριστὴν, ἀκτινο-
βολία. Ὁ Ντάρρας ψηλὸς καὶ σο-
βαρὸς, ὁ Πολίτης στητὸς καὶ, εὐ-
κίνητος, ὁ Παπαϊωάννου, με τὴ
βαθεῖα φωνὴ καὶ τὰ μεγάλα του
μάτια, βαρὺς καὶ πατριαρχικὸς ὁ
Σούφρας, ἕνα κατὰξανθο 28χρο-
νο παλληκάρι, σωστὸ ζωντανὸ ἐλα-
τήριο! Με τὸ κεφάλι πάντα ψη-
λά, σὰν νὰ πᾶσκιζε νὰ ξεχωρί-
σῃ τὴν τροχιά που θ’ ἀκολουθοῦ-
σε, σὲ λίγο, ὀδεύοντας «πρὸς τὸ
ἀκρίδιον φῶς τῆς Αἰωνιότη-
τος», «ὁ δάσκαλος ὁ Σούφρας»,
ὅπως τὸν λέγαν, τὰ παιδιά, ἀπὸ
φυσικοῦ του φιλαθλὸς, ἔπαιρνε
κι’ ὁ ἴδιος, προσωπικά, μέρος
στὴν ἀσκηση ἄλλοις στὸ ἐδα-
φος, ὅταν τὰ ὀδηγοῦσε γιὰ γυ-
μναστικὴ «στὸ λάκκο», τὸ χωρὶ
δπου τὸ σημερινὸ δημοτικὸ σχο-
λεῖο. Καὶ πηδοῦσε διπλὰ καὶ τρι-
πλᾶ ἀπ’ τὸν καλύτερον «ἄλτη» τῶν
μεγάλων τάξεων... Ὁ θρύλος
λέει, πῶς, ὅταν ἔπεσε, μέσ’ στὸ
βουητὸ τῆς μάχης, τὸν τριγύρι-
σαν, συντρόφοι καὶ τραυματιοφο-
ρεῖς, τὸ νέο ἀνθυπολοχαγὸ, ψά-
χνοντας νὰ ἴδουν που ἦταν χτυ-
πημένος, ἀλλὰ δὲν τοῦβρισκαν τί-
ποτα! Καὶ μόνον ὅταν τὸν ἀνα-
σῆκωσαν καὶ τὸ πηλήκιό του, σφι-
γμένο με τὸ «κεφάλι» στὸ σαγόνι
ἔπεσε πίσω, μαζὺ με τὸ κεφάλι,
εἶδαν τί εἶχε συμβῇ! Ἐνα θραῦ-
σμα εἶχε διατρήσει τὸ κρανίον καὶ
μέσ’ στὸ πηλήκιο εἶχε χυθῇ μέ-
ρος τοῦ «ἐγκεφάλου»...

Τὰ σημερινὰ παιδιά τοῦ Γαλα-
ξειδιού, ἂς βλέπουν, λοιπόν, με
κάποια συμπάθεια τὸν πέτρινο δγ-
κο τοῦ Κούκουνα, που ἀργοπεθαί-
νει βυθισμένος στὴ σιγὴ καὶ στὴ
ρέμβη του. Ἦταν κι’ αὐτὸς κά-
ποτε κυψέλη Ζωῆς κι’ ἀπ’ τὰ ψη-
λώματά του κατηφόριζαν, χαρού-
μενος καταρράχτης, κρουσταλλέ-
νιες οἱ φωνὲς ἀναρίθμητων παι-
διῶν — τῶν πατέρων τοὺς —
καθῶς, τραγουδοῦσαν τοῦ καιροῦ
τοὺς! Βέβαια, πέρασαν κείνα
τὰ χρόνια. Ὁμως μένουν πάντα
οἱ μνήμες! Γιὰ νὰ σμιλεῖουν,
ὑπομονητικά, παληὲς μορφὲς καὶ
εἰκόνες...

Γ. Ε. Θ.

Τπεύθυνος
συμφώνως τῷ Νόμῳ
ΙΩ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΤΑΟΣ
ΚΑΡΑΪΣΚΟΤ 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ
Χρυσουπόλεως 29 KAMINIA

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 1ης <

ματα ὄλων που προσέφεραν διὰ τὴν
δαπάνην καὶ λεπτομερὲς ἀπολογι-
σμὸς τῶν καταβληθέντων ποσῶν εἰς
τὴν ἀναλαβούσαν τὴν κατασκευὴν τοῦ
ἔργου γνωστὴν Ἀθηναίαν γλύπτρι-
αν κ. Λουκία Γεωργαντῇ. Ἐάν ἡ
ἐποχὴ τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ προτομὴ θά με-
ταφερθῇ ἀμέσως εἰς τὸ Γαλαξίδι
διὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ διὰ τὴν ἀρ-
μόζουσαν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρι-
ων. — Ἐτοί ὁ ἀναλαβὼν τὴν πρῶ-
τοβουλίαν τοῦ ἔργου Πρόεδρος μας
ὀλοκληρῶναι τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ
τὴν συμβολὴν του ὑπὲρ τοῦ Ἄλσους,
που ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἔτος 1929 ὅταν
ὡς διευθυντὴς τῆς πρώτης Γαλαξει-
διωτικῆς ἐφημερίδος «Γαλαξειδιω-
τικὴ» ἐπέτυχεν νὰ συνεγείρῃ τὸ πα-
τριωτικὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἀπαντα-
χοῦ Γαλαξειδιωτῶν καὶ νὰ συνεκ-
τρώσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν περὶ
διετέθη διὰ τὸ Ἄλσος ἀπὸ τὸν δη-
μιουργὸν ἀείμνηστον Ἀγάνα.

ΜΑΣ ΕΡΩΤΑ ὁ ἀγαπητὸς συμ-
πολίτης δημοσιογράφος καὶ διευθ-
ντὴς τῆς ἐν Ἀγρινίῳ ἐκδιδομένης ἐ-
φημερίδος «Νέα ἔποχή», κ. Παν. Ι.
Βλασσόπουλος που δύναται νὰ στε-
λῇ τὴν εἰσφορὰν του διὰ τὴν προ-
τομὴν τοῦ ἀειμνήστου Γ. Καμένου —
Ἀγάνα. Τὸ ἐρώτημα ἀποδεικνύει
εὐγενὴ πρόθεσιν καὶ πατριωτικὴν
ψυχὴν. Τὸν συγχαίρομεν καὶ τὸν
πληροφοροῦμεν ὅτι αἱ εἰσφοραὶ διὰ
τὸν σκοπὸν αὐτὸν στέλλονται πρὸς
«Ἰωάννην Μητρόπουλον — ἐφημερί-
δα «Γαλαξίδι» — λ) σμὸς προτομῆς
Καμένου — Καραϊσκού 111. Πε-
ραιᾶ». — Ὡς πρὸς τὴν Φιλοδασικὴν
καὶ τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἰωάν-
νου δύναται νὰ ἀποστείλῃ ἀπ’ εὐ-
θείας — Γαλαξίδιον.

ΤΟ ΓΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙ-
ΟΝ Ε.Ν., παρακαλοῦνται ὅπως κα-
τὰ τὴν τοποθέτησιν Λιμενάρχου ἱ-
τέας προτιμῶν ἀξιωματικῶν τῆς
Σχολῆς Λιμενικῶν. Τούτο ἐπιβάλλε-
ται διότι ὁ ἐκάστοτε Λιμενάρχης
ἱτέας διδάσκει τὰ εἰδικὰ ναυτικά
μαθήματα καὶ τὴν χρῆσιν ναυτικῶν
ὀργάνων εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ναυ-
τικοῦ Λυκείου τοῦ γειτονικοῦ Γαλα-
ξειδιού. Καὶ ἡ διδασκαλία αὕτη ἀ-
παιτεῖ εἰδικὰς γνώσεις καὶ εὐρύτεραι
ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥ-
ΜΕΘΑ, ὅτι τόσον ὁ Λυκαίτης κ.
Παῦλος Γυζῆς ὅσον καὶ ὁ κ. Πρόε-
δρος τῆς Κοινότητος καταβάλλουν
ἀπὸ πολλοῦ προσπάθειας ὅπως συνε-
χισθῇ ἡ ὑπὸ τῶν ὑπουργείων Ε.Ν.
καὶ Παιδείας οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις
πρὸς τὸ Ναυτικὸν μας Λύκειον, του
ὁποῖου ἡ διατήρησις ἀποτελεῖ ὄχι
μόνον τοπικὴν ὑπερέχουσαν ἀνάγκην
ἀλλὰ καὶ ἱστορικὴν καὶ ἐθνικοοικο-
νομικὴν ὑποχρέωσιν καὶ ὀφείλειον
τοῦ Κράτους. Ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ
Ἐφημερίς μας ἐκνώνουν τὴν φωνὴν
τῶν καὶ συνιστοῦν τὴν συνέχισιν
τοῦ Κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος.

ΠΡΟ ΚΑΙΡΟΥ ἡ ἀθηναϊκὴ
ἐφημερίς «Μεσημβρινὴ» ἐδημοσί-
ευσεν εἰς τὴν στήλην τῆς «Ἀττι-
κῆς καὶ Ἀλλὰς» σχόλιον δυσφη-
μιστικὸν διὰ διαγωγὴν Γαλαξει-
διωτῶν ἔναντι τοῦ κ. Κακογιάν-
νη, σχετικῶς μετὰ τὴν αἰτηθέντα
ποσὰ διὰ παραχώρησιν ἀδείας
φωτογραφίσεως οἰκίων τῶν κλπ.
— Ὁ Πρόεδρος μας ἀμέσως
ἀπήντησε πρὸς τὴν «Μεσημβρι-
νὴν» ἐκφράζων τὰς διαμαρτυρί-
ας τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τονί-
ζων ὅτι πλείστοι Γαλαξειδιῶται
ὄχι μόνον συμπεριφερόμενοι πρὸς
τὸν κ. Κακογιάννην κατὰ τρόπον
ἀφογον καὶ πολιτισμένον, ἀλλὰ
καὶ δωρεὰν προσέφερον τὰς οἰ-
κίας τῶν χάριν τῆς ταινίας τῆς
ὁποίας ἡ μεγάλη σημασία ἐξήρθη
κατ’ ἐπανάληψιν ἀπὸ τῶν στη-

Γαλαξειδιώτεια Σύνταγμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 1ης <

νὰ τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς εὐχάριστης διαμονῆς στὸ Γα-
λαξίδι...

Ἡ ΦΙΛΙΑ εἶναι ἕνα ἀπ’ τὰ ὁμορφότερα, ἱερώτερα καὶ δυνατό-
τερα αἰσθήματα. Κι’ αὐτὸ τὸ ἐπιβεβαιῶναι κάθε χρόνον σχεδὸν που
ταξιδεύω πρὸς τὴν Μασσαλίαν με τὸ φιλόξενο καράβι «Λυδία», καὶ
με τὸν παλὸν μου συμμαθητὴ στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τῆς πατρίδος
μου καὶ ἀληθινὸ φίλον μου Σπύρον Τσαλαγγύρα, τὸν εὐγενικὸν αὐτὸν
Γαλαξειδιῶτη. Ὁ ἀγαπητὸς μου Σπύρος που σὰν ἐπὶ κε-
φαλῆς τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς φιλοξενίας, Μαῖτρο ἀληθινὸς καὶ
ἀρχοντικός, στὰ ταξείδια, μοῦ προσφέρει τὴν μνήμην τῶν παιδικῶν
μας χρόνων καὶ τὴν θερμὴν ἀγάπην του πρὸς πραγματικὰ μετὰ συγγενεῖ.
Ἀπλὸς, πολιτισμένος, χαρίζει τὴν πολυτίμη φροντίδα του σὲ ὅλους
τοὺς ἐπιβάτες καὶ δημιουργεῖ ἀτμόσφαιρα φιλίας καὶ ἀγάπης. Ὁ-
μολογῶ ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸ τῆς προτιμῆσέος μου γιὰ τὴν
γραμμὴν Πειραιῶς — Μασσαλίας εἶναι ὁ φίλος μου Σπύρος, που
ἀληθινὰ τιμᾷ τὸ Γαλαξίδι στὸν τομέα του. Γιατὸ καὶ ἡ ΕΛΜΕΣ
τὸν θεωρεῖ ἀναντικατάστατον καὶ τὸν χρησιμοποιοῦν πάντα σὰν δε-
γανωτὴ στὰ καινούργια τῆς καράβια. Φέτος χάρικα που μοῦ ἀνήγ-
γειλε ὅτι θὰ πάρῃ σύνταξιν, γιατί ἔτσι θὰ τὸν στρατολογήσουμε
καὶ θὰ τὸν συγκαταλέξουμε στὴ «παρεοῦλα» μας στὸ Γαλαξίδι
ὅταν θὰ βρισκόμαστε ἐκεῖ.

ΔΙΑΒΑΣΑ τὰ λαογραφικὰ Ἀμυγδαλιᾶς τοῦ φιλάτου μου
Παναγιώτη Πορτοῦλα διακεκριμένου ἐκπαιδευτικοῦ με συνεργασία
τοῦ συναδέλφου του Ἰωάννου Κομοτοῦ. Πρόκειται γιὰ ἕνα διβλίο
που τὸ περιεχόμενόν του σὲ συναρπάξει. Ἐχὼ ιδιαίτερους δε-
σμούς μνήμης μετὰ τὸ χαρούμενον αὐτὸ δένδρον που καρπίζει καὶ ντύν-
εται ὀλόλευκα νυφάτικα κάθε χρόνο. Γι’ αὐτὸ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
χωριοῦ «Ἀμυγδαλιά» με συγκινεῖ. Καὶ τὸ μικρὸ αὐτὸ χωριὸν που
ὄχι μόνον χαρίζει τοὺς γλυκοὺς καρπούς του, ἀλλὰ καὶ καρποφο-
ρεῖ ἐξαιρετικὸς ἀνθρώπους καὶ διακεκριμένους ἐπιστήμονας καὶ
τοὺς προσφέρει τὴν κοινωνία καὶ στὸ ἔθνος, ἔπρεπε κάποιος νὰ
τὸ ὑμολογήσῃ. — Καὶ εἶναι τυχερὸ γιὰτὶ δυὸ ἐπιφανῆ παιδιά του
ἀπὸ γεννητῆς, ἀνέλαβαν νὰ τὸ τραγουδήσουν καὶ νὰ τὸ προβάλλουν
εὐρύτερα. Καὶ τὸ ἐπέτυχαν ἀληθινὰ μετὰ τὸ ἀνωτέρω διβλίο τους,
χάρμα ποιητικοῦ λόγου καὶ γραφῆς. Καὶ εἶναι πολὺν πῶς ὁμορφο-
τὸ διβλίο αὐτό, γιατί οἱ δυὸ συντάκται του σκέφτηκαν νὰ τὸ ὀνο-
ματίσουν σὰν προσφορά σὲ μιὰ καινούργια ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ
πάνω στὰ ἱερὰ εἰρεπία τῆς γκρεμισμένης ἀπὸ τοὺς σεισμούς πα-
λαιᾶς. Ἐτοί τὸ ὄμορφο αὐτὸ διβλίο μπαίνει μέσα σὲ μιὰ κορνίζα
ἀγιοσύνης καὶ χριστιανικῆς προδολῆς...

λὼν μας καὶ κατενοήθη πλήρως
ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας. Συγ-
χρόνως εἰς τὴν ἀπάντησίν του
ἀνέφερε καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων
που προσέφερον δωρεὰν τὰς οἰ-
κίας καίτοι ἀπὸ τῶν κ. Κακογιάν-
νην ἐπρωτὰ ἢ καταβολὴ χιλιά-
δων δραχμῶν, τὰς ὁποίας οἱ ἐν-
διαφερόμενοι ἰδιοκτῆται, μετὰ τὴν
γνωστὴν Γαλαξειδιωτικὴν ἀρχον-
τίαν, ὑπερηφάνως δὲν ἐδέχθη-
σαν.

Ταῦτα διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν
ὁποίαν ἐκαιοποίησαν τινές, ἴσως
φθονοῦντες τὸ Γαλαξίδι διὰ τὴν
προτίμησίν του ἀπὸ τὸν ἐπιφανῆ
Ἕλληνα σκηνοθέτην.

Εἰς ΤΟΝ «ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ
ΙΤΕΑΣ» — φύλλον 21 παρελθόν-
τος Σεπτεμβρίου, ἐδημοσιεύθη
ἀνταπόκρισις ὑπὸ τὸν τίτλον «Γα-
λαξίδι 1966». — Εἰς τὸν γείτο-
να συντάκτην ὀφειλομένην μίαν ἀ-
πάντησιν. Πρῶτον τὸν εὐχαρι-
στοῦμεν δι’ ὅσα καλὰ καὶ ἀληθι-
νὰ γράφηκε γιὰ τὴν ὁμορφίαν τῆς
πατρίδος μας. Πλὴν ὅμως τὸ ἐν-
διαφέρον του, τὸν παρασύρει εἰς
ἐσφαλμένας διαπιστώσεις καὶ ἀ-
τόπους χαρακτηρισμούς. Πρέπει
λοιπόν νὰ γνωρίζῃ ὁ φίλος συν-
τάκτης ὅτι τὸ Γαλαξίδι ἀνέκα-
θεν ἔζησε σὲ κοσμοπολίτικὴν ἀτμό-
σφαιρα που ἀπετέλεσε πάντοτε
κάποια εἰδικὴ τοποθέτησιν ἐντὸς
τοῦ Φωκικοῦ καὶ εὐρύτερα Ρου-
μελιώτικου χώρου. Οἱ ξένες γλῶσ-
σες ὁμιλοῦντο πάντοτε ἀπὸ τοὺς
Γαλαξειδιῶτες καὶ ἀπὸ τοὺς βαρ-
κάρηδες ἀκόμη καὶ ὄχι μόνον τῶ-
ρα ἀπ’ τὸ ἐπιτελεῖον Κακογιάννη
ἢ ἀπὸ τουρίστες. Τὸ θέμα τῆς
στάσεως τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἔ-
ναντι τοῦ γυρισματος τῆς ταινίας
Κακογιάννη, οὔτε τοὺς ἐξέπληξε
γιατὶ οἱ περισσότεροι εἶναι κοσμο-
γυρισμένοι, ἀλλ’ οὔτε τοὺς μετέ-
βαλε σὲ «σκληροὺς ἐμπόρους» ὅ-
πως τοὺς συκοφάντησάν μερικοί.
Καὶ ἀπόδειξις περὶ τούτων ὑπῆρ-
ξεν ὅτι πολλοὶ προσέφεραν τὰ
σπίτια τῶν εἰς τὸν κ. Κακογιάν-

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΝΑΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 2ας <

χαρὰν καὶ εὐλογεῖ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν τῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Πρωτ. Γ. ΙΩ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Σ η μ.: 1 Παρακαλοῦνται θεο-
μῶς καὶ πάλιν καὶ πολλάκις οἱ
ἀπανταχοῦ εὐσεβεῖς Γαλαξειδιῶ-
τες ὅπως ἐνισχύσωσιν τὴν ἀποπε-
ράτωσιν τοῦ κυκλιδώματος καὶ
τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ ἱεροῦ ἐ-
ξωκλήσιου Ἀγίου Γεωργίου.
Σ η μ.: 2 Μετ’ εὐχαριστήσε-
ως φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἀπαν-
ταχοῦ εὐρισκομένων Γαλαξειδιω-
τῶν ὅτι ἐνεκρίθησαν αἱ δημοπρα-
σίαι διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς πε-
ριουσίας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγί-
ου Νικολάου «δῖο οἰκία καὶ ἀ-
γρὸς 2 στρεμμάτων», ὑπὸ τοῦ Μη-
τροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν-
τὸς ὁλίγων ἡμερῶν θὰ ὑπογρα-
φῶσιν τὰ συμβόλαια μεταβίβασε-
ως μετὰ τοὺς δικαιούχους. Μετὰ
τὸ τίμημα ἐκ δραχμῶν 143.300 καὶ
μετὰ τὰς ἐνισχύσεις τῶν φιλοθρή-
σκων συμπολιτῶν θὰ ἐξωραισθῇ
ἐξωτερικῶς ὁ ἱερὸς Ναός.

Ἐκ τοῦ Γραφείου»

νὴν δωρεάν, καὶ ἡρνήθησαν νὰ
λάβουν χρήματα καίτοι προσφερ-
θέντα. — Κανεῖς δὲν σκέφθηκε
ἐναντίον τῶν ξένων καὶ ὅλοι τοὺς
περιποιηθήκανε ὄχι μόνον διότι
κατάλαβαν τὴν ἀξία τῆς ταινίας
γιὰ τὸ Γαλαξίδι, ἀλλὰ κυρίως
ἀπὸ ἀταβισμό ἀρχοντιάς καὶ φι-
λοξενίας, τὸν ὁποῖον ὁ κ. συντά-
κτης ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζε τὸν πα-
ρερμηνεύει. Καὶ πρέπει οὗτος νὰ
μάθῃ ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶτες ποτὲ
δὲν ὑπῆρξαν ἔμποροι οὔτε ξηρὰς
οὔτε θαλάσσης, ἀλλὰ φιλοσοφημέ-
νοι ἀληθινὸι θαλασσοπόροι καὶ
ποιητὰς τῆς ζωῆς. Αὐτὰ ἴσως διὰ
μερικῶν εἶναι ἀκατανόητα καὶ
ἀνεδαφικά διότι αὐτῶν ἡ μοναδι-
κὴ σκέψις εἶναι τὸ ἐμπόριον, ἢ
ἐλπὴ καὶ τὸ κέρδος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ

Ο Κ. Ε. Ε. ΚΩΣΤΕΛΛΟΣ διὰ τὸν ναὸν

Ο ἀκαταπόνητος ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Ε. Ε. Κωστέλλος, παρὰ τὴν ἐπισημὴν ὑγείαν του, συνεχίζων τὰς προσπάθειάς του διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ τὸν εὐπρεπισμὸν ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πατρίδος μας, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τελευταίως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ νεοδημιουργηθέντος Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν μετὰ ἕνα μακρὸν κατάλογον νέων δωρητῶν μᾶς ἐνισχύει οὐσιαστικὰ εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς προσπάθειάς μας.

Φιλόδοτοι νοσταλγοί, ἀγαπητοὶ τῆς πατρίδος μας φίλοι καὶ συμπολίται μας, ἀνταποκρινόμενοι προθύμως καὶ εὐγενῶς εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ κ. Ε. Ε. Κωστέλλου εἰς ἕνα κατάλογον, τὸν ὁποῖον τὸ «Γαλαξείδι» μᾶς κατωτέρω φιλοξενεῖ μᾶς ἐνισχύουν ἀποφασιστικὰ μετὰ τὴν προσφορὰν τῶν, ὥστε μετὰ θάρρος, αἰσιοδοξίαν καὶ ζωντανὴν ἐλπίδα νὰ ἀτενίσωμεν εἰς προσεχὴ ἀποπεράτωσιν τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν, ἡ ὁποία στολίζει τὴν συμπαθὴν καὶ γεμάτην ἀναμνήσεις γνωστὴν αὐτῇ γωνίᾳ τῆς πατρικῆς γῆς.

Καὶ οἱ ξαννοὶ καὶ τὰ κολακευτικὰ λόγια, τὰ ὅποια ὁ κάθε ἐπισκέπτης ἐκφράζει, ἀνέχουν εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐπώνυμους καὶ ἀνώνυμους φίλους καὶ συμπολίτας μας, εἴτε διαμένοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς τόπους μακρυνούς, εἴτε διασχίζοντας τοὺς ἀπεράντους πόντους καὶ οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὸ ὄστέρημά τους μετὰ περισσὴν ἔφεσιν προσφορὰς συνέβαλον εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μικροῦ αὐτοῦ περικαλλοῦς Ναοῦ γιὰ νὰ θυμίσῃ εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους πόσον εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς δωρητὰς ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ πίστις πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν Πατρίδα, εἶναι θαθεῖα ριζωμένα εἰς τὴν ψυχὴν τους.

Μεταξὺ τῶν καλῶν αὐτῶν συμπολιτῶν μας συγκαταλέγεται ἕνας ἀκόμη ἐκλεκτὸς ἕνας διακεκομμένος καλλιτέχνης, ἀπόφοιτος Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀμερικῆς τῶν τῶν ὀνομα τῆς πατρίδος μας εἰς τὴν ξένην, ὁ κ. Γεώργιος Σπυρ. Ζαφειρόπουλος. Διακοσμητὴς φημισμένων ἑμπορικῶν οἰκῶν, Γραφείων καὶ Καταστημάτων τῆς Ἀμερικῆς, διατηρεῖ γραφεῖα εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ Νέαν Ὑόρκην.

Γεννηθεὶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ γαλουχημένος μετὰ τὰς Χριστιανικὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἔγγονος ἐκ μητρὸς τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Παπαχαράλαμπος Βατικιώτης. Ἀνταποκρινόμενος ὁ κ. Γ. Σ. Ζαφειρόπουλος εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ φίλου μας κ. Ε. Ε. Κωστέλλου μετὰ τὴν ἀπολαυστικὴν καὶ τὴν ἀπολαυστικὴν ἀρχοντιὰ μᾶς συνεκίνησε μετὰ τὴν γενναίαν προσφορὰν του καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν θερμῶτα. Ἐάν δεχθώμεν ὡς Χριστιανοὶ ποὺ εἴμεθα, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ πάππου τοῦ ἐν λόγῳ συμπολίτου μας ἀσφαλῶς θὰ ἀγάλλεται διὰ τὴν ἀξίαν ἐπαινοῦ χειρονομίαν του καὶ μάλιστα τώρα, ὅποτε αὐτὴ ἐκδηλώνεται διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἐκκλησίτσας, ἡ ὁποία διοικητικῶς ὑπάγεται εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ε-

τῶν μετὰ εὐλάβειαν, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ὑπηρετήσεν ὁ ἀειμνήστος πάππος του, ὁ ἀγαθὸς καὶ σεμνὸς ἐκείνος λευίτης.

1.— Εὐθ. Βασίλ. Κυριαζῆς τοῦ ΜΙΟΥΖΙΚ—ΣΤΟΡ Ν. ΓΙΟΡΚ Δολ. 10.

2.— Γεωργ. Σπυρ. Ζαφειρόπουλος Δολ. 100.

3.— Δημ. Νικολάου (ἐκ Βραΐλας Δωριδῶς) Πρόεδρος Συλλόγου ὁ «Ἀθανάσιος Διάκος» Δολ. 10.

4.— Ἰωάννης Φούσκας (Δίγκος) Δολ. 5.

5.— Χριστοφ. καὶ Ἐλευθ. Πετροπουλάς τοῦ Πρακτορείου ΠΕΤΡΣ ΤΟΥΡΣ Ν.Τ. Δολ. 10.

6.— Εἰρήνη Γεωργ. Σαββόπουλου (τὸ γένος Πορτοκαλάκη) Δολ. 5.

7.— Δημήτρα Γεωργ. Σαββόπουλου (τὸ γένος Πορτοκαλάκη) Δολ. 5.

8.— Ἰσιδωρος Εὐθ. Σιδεράκος εἰς μνήμην τῶν γονέων του Εὐθυμίου καὶ Αἰκατερίνης Δολ. 10.

9.— Γεωργ. Μπούτσικος εἰς μνήμην τῆς μητρὸς του Εὐαγγελίας Δολ. 10.

10.— Σταῦρος Παν. Μαργάκης εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀθανασίου Δολ. 10.

11.— Βασίλ. Μιχαλτσιάνος (ἐκ Κεφαλληνίας) εἰς μνήμην τῶν γονέων του Δολ. 10.

12.— Ἀνδρ. Παλιβιδᾶς Δολ. 5.

13.— Ἀμυγδαλιὰ Κουτρονιὰ μετὰ τὴν παράκλησιν τῆς ἡ Παναγίας νὰ προστατεύῃ τὰ παῖδιά τῆς Παναγιώτης καὶ Κωνσταντίνου Δολ. 10.

14.— Ἀντώνιος καὶ Πανωραία Σακελλαρίου εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς των Γεωργ. Χατζηγιάννη Δολ. 10.

15.— Παναγ. Ματζῶρος (ἐργολάβος οἰκοδομῶν ἐν Φιλαδέλφειᾳ Η.Π.Α.) Δολ. 10.

16.— Γεωργ. Σεβδαλῆς Δολ. 10.

17.— Δημ. Στριγκος Δολ. 10.

18.— Κατίνα Κωνστ. Δημία εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς τῆς Ἰωάννου Καραλιώτη Δολ. 10.

19.— Ἀριστ. Μονοβάσιος (ἐξ Αἰγίνης) Δολ. 5.

20.— Ἀσημούλα Οἰκονομάκου (τὸ γένος Βερούτσου) Δολ. 5.

21.— Γεώργιος Παρασκ. Χατζηγιάννης Δολ. 20.

22.— Εὐστάθιος Δημ. Σουλιντζῆς Δολ. 10.

Σύνολον Δολ. 290

ΗΤΟΙ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ 290

ΔΟΛΛΑΡΙΟΝ ΔΡΑΧ. 8.700.

Πρὸς πάντας τοὺς ἀνωτέρω ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ εὐγνωμόνως ἀπευθύνει τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας τῆς καὶ εὐλογοῦσας εὐχεται καὶ ἐξαιτεῖται τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν προστασίαν διὰ τοὺς ἰδίους προσωπικῶς καὶ ὅλα τὰ προσφιλῆ τῶν πρόσωπα.

Γραφικὸς γάμος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ.— Σ)ριος. Τὴν 28ην Αὐγούστου καὶ περὶ ὥραν 8ην διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ χρονικά τοῦ Γαλαξειδίου ἔλαβεν χώραν στή νησίδα Ἀγίου Γεωργίου καὶ εἰς τὸν ὁμώνυμον αὐτὸν ἐξοχικὸν ναῖσκον τέλει γάμου, ἐνθα ὁ πλοίαρχος τοῦ Λιμ. Σώματος κ. Γεώργιος Καβαλαράς ἐνυμφεύθη τὴν χαριτόδωρον δεσποινίδα Εὐανθία Θεοχάρη, κατὰ τὸν μυστήριον ἐτελέσθη μετὰ πάσης θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ κατανύξεως ἐν μέσῳ στενωπῶν κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων. Ἡ χαριστέα νύμφη φέρουσα θαυμάσιον νυμφικὸν ἔνδυμα, ἵστατο παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ μέλλοντος συζύγου τῆς φέροντος μεγάλη στολή. Τὸ μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ πρωτοεὐχὴς τῆς πόλεως μας κ. Γεώργιος Βογιατζῆς τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Μετὰ τὸ πέραν τοῦ μυστηρίου, διενεμήθησαν στοὺς προσκεκλημένους ὡραιότατες μπουμπιέρες καὶ γλυκίσματα. Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὸ πέραν τῆς ἱεροτελεστείας παρεκάθησαν μετὰ τῶν προσκεκλημένων σὲ παραλιακὸν κέντρον ἐνθα ἐγευμάτισαν καὶ ἤπιον εἰς ὑγείαν τῶν νεονύμφων. Τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας.

Στὸ τόσο ταιριαστὸ ζευγαράκι εὐχόμεθα ἀπὸ καρδιᾶς νὰ ζήσουν καὶ ὁ δρόμος τῆς ζωῆς των νὰ εἶναι στρωμένος πάντοτε μετὰ εὐραιότερα ἄνθη τῆς Ἀνοίξεως.—

Ε. Κ.

ΕΤΕΡΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΔΑΝΔΟΥΡΑ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ

* Εἰς μνήμην Ἰωάννου Δάνδουρα ἡ οἰκογένεια Σταύρου Ι. Δάνδουρα προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν.

* Εἰς μνήμην Ἰωάννου Δάνδουρα ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Π. Καμμένου προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν.

* Εἰς μνήμην Ἰωάννου Δάνδουρα ἡ οἰκογένεια Ἀλκιβιάδου Καμμένου προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 300 δραχμῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐχαριστεῖ ὅλους θερμῶς.

Ἡ Διευθύντρια τῆς Σχολῆς
ΖΩΗ ΤΖΙΓΚΟΥΝΗ

Συνδρομηταὶ Γαλαξειδίου

Χρυσούλα Κωντόκοστα 1966 δρχ. 50, Ρόδο Καραλιώτη (ἐξωτ.) 1965 δρχ. 180, Ἰωάννης Κατσιμπούρης 1966 δρχ. 50, Ἰωάννης Γκίκας (Γαλαξ) 1965—66 δρχ. 60, Κωντίνος Τσιπολίτης 1965—66 δρχ. 100, Ἐλένη Βαρώνη 1966 δρχ. 50, Εὐθύμιος Δασκαλάκης 1966 δρχ. 100, Εὐθύμιος Δροσόπουλος 1966 δρχ. 100, Ἡλίας Λαργύκος διὰ μιὰ δημοσίευσιν δρχ. 50, οἱ κογ. Καρανασοπούλου 1965—66 δρχ. 100, Εἰρήνη Μοσχολοῦ 1966 δρχ. 50, Ἀσημίνα Κουτσοπετάλου 1966 δρχ. 50, Ἐλένη Πετρογιάννη (ἐξωτ.) 1966 δρχ. 180, Ζαφειρούλα Παπαδήμου 1966 δρχ. 50, Ἰω. Τρίγκαλης 65—66 δρχ. 100.

Ἐπικυρωμένα πρακτικά
Δ. Συμβουλίου Ν.Α.Τ. 20-7-66

ΕΠΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

ΒΑΣΕΙ ΝΟΜΟΥ 4502)1966

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Ν. 4502)66 προβλέπεται ὁ πλήρης ἐπανυπολογισμὸς πασῶν τῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ καταβαλλομένου συντάξεων ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν Θεσπισθέντων νέων βάσεων καθορισμοῦ ποσοῦ συντάξεων καὶ βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένου τρόπου (ἀρθρα 13, 15 καὶ 18).—

Τὰ ἐκ τοῦ ἐπανυπολογισμοῦ ἐξαχθησόμενα ἀποτελέσματα θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου, ἥτοι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1966, θὰ καταβληθῶσι δὲ τὰ ἀντίστοιχα ποσὰ αὐξήσεως ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.—

Ἐάν τὸ προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπανυπολογισμοῦ ποσὸν συντάξεως εἶναι κατώτερον τοῦ ἤδη καταβαλλομένου τοιοῦτου, ἡ καταβαλλομένη σύνταξις δὲν μειοῦται, αὐξήσεως δὲν πραγματοποιεῖται μέχρις ὅτου διὰ τῶν τυχόν χορηγηθησόμενων αὐξήσεων καλυφθῇ ἡ ἐν προκειμένῳ διαφορὰ.—

Β! ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ ἐργασία τοῦ ἐπανυπολογισμοῦ τῶν συντάξεων θὰ πραγματοποιηθῇ ἐπὶ τῆς Τμήματος Στατιστικῆς, διὰ τῆς Μηχανογραφικῆς ὑπηρεσίας βάσει στοιχείων παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Τμήματος Παροχῶν.—

Ἡ Μηχανογραφικὴ ὑπηρεσία μετὰ τὸ πέραν τῆς ἐργασίας τῶν ὑπολογισμῶν θὰ ἐπεξεργασθῇ καὶ θὰ ἐκτυπώσῃ δι' ἑκάστον συνταξιούχον φύλλον ἀποτελεσμάτων, εἰς διπλοῦν, εἰς δὲ θὰ ἐμφαίνονται α) ὁ ἀριθμὸς μητρώου συνταξιούχου β) ἡ διαλογὴ τῆς ὑπηρεσίας κατ' εἰδικότητα καὶ κατηγορίαν πλοίων γ) τὰ ἐφαρμοσθέντα μισθολόγια δ) ὁ πραγματοποιούμενος ὑπολογισμὸς βάσει τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου 4502)66 τρόπου καὶ ε) τὸ προκύπτειν ἀποτέλεσμα τὸ ὅποιον θὰ ἀποτελῇ καὶ τὸ νέον καταβλητέον ἀπὸ 1.4.66 εἰς τὸν δικαιούχον ποσὸν συντάξεως.—

Ἐπὶ τοῦ φύλλου τούτου καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος θὰ ἀναγράφεται ἡ φράσις «ΕΠΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΑΡΘΡΩ 34 τοῦ Ν. 4502)66».

Τὸ ἐν ἐκ τῶν φύλλων τούτων θὰ ἀρχειοθετηθῇ ἐντὸς τοῦ οἰκείου ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ συνταξιούχου, τὸ ἕτερον δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοίων θὰ βιβλιοθετηθῇ εἰς βιβλία τῶν γενομένων κατὰ συνταξιούχον ἐπανυπολογισμόν.—

Ὡσαύτως ἡ Μηχανογραφικὴ ὑπηρεσία θὰ ἐπεξεργασθῇ καὶ θὰ ἐκδώσῃ νέα εὔρετῆρια συνταξιούχων (λεξιλογικὰ καὶ κατὰ Α.Μ.Σ.) εἰς ἃ θὰ διαλαμβάνεται τὸ νέον καταβλητέον ποσὸν συντάξεως.—

Γ! ΕΠΙΣΗΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὰ βιβλία ταῦτα θὰ χαρακτηρισθῶν ὡς ἐπίσημα, ὥστε διὰ τῶν βιβλίων τούτων θὰ παρέχονται ὅλαι αἱ πληροφορίες καὶ νὰ γίνονται ὅλαι αἱ συναλλαγὰς τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τῶν Συνταξιούχων. Οὕτω σὺν τοῖς ἄλλοις δὲν θὰ καταστῇ ἀναγκαῖα ἡ ἐκδοσις Ἀτομικῶν Ἀποφάσεων, ἔργον δυσχερέστατον, ἀλλὰ καὶ οὐχὶ ἀπαραίτητον δεδομένου ὅτι τὸ ἐν ἐκ τῶν φύλλων ἐπανυπολογισμοῦ θ' ἀρχειοθετῇ εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον ἑκάστου συνταξιούχου.

Τὰ βιβλία θὰ μονογραφηθῶσι κατὰ σελίδα ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Παροχῶν καὶ θὰ σφραγισθῶσι κατὰ σελίδα διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ τέλος δὲ ἑκάστου βιβλίου θὰ καταχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ ΝΑΤ καὶ θεωρημένη ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπιτρόπου.

Τέλος διὰ τὴν ἐπισήμοποίησιν τῶν ὡς ἄνω βιβλίων θὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἐπίσημος πράξις ἔχουσα οὕτω.

Ι. ΕΤΡΕΤΗΡΙΑ (ΛΕΞΙΚΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Α.Μ.Σ.)

Παρὸν βιβλίον ἐπισήμοποιεῖται κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3-ποφάσεως ΔΣ)ΝΑΤ καὶ περιέχει πλήρη στοιχεῖα ἑκάστου συνταξιούχου, ὡς καὶ τὸ καταβλητέον εἰς τοῦτον μηνιαίως ποσὸν (σύνταξιν) προκύπτειν ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34 τοῦ Ν. 4502)66 γενομένου ἐπανυπολογισμοῦ.

2. ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΕΠΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Παρὸν βιβλίον ἐπισήμοποιεῖται κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3-ποφάσεως ΔΣ)ΝΑΤ καὶ περιέχει πλήρη στοιχεῖα ἐπανυπολογισμοῦ ἑκάστης μηνιαίας συντάξεως γενομένου δυνάμει τοῦ ἀριθ. 34 τοῦ Ν. 4502)66».

Αἱ ὡς ἄνω ἐπίσημοι πράξεις τοῦ Δ.Σ. θὰ ὑπογράφωνται ὑπὸ α) Προέδρου Δ.Σ., β) Ἐπιτρόπου, γ) Τμηματάρχου Παροχῶν καὶ δ) Γραμματέως Δ.Σ.

